

Hvad hænger en ateist sin etik op på?

Af Niels Peter Jacobsen,
sognepræst, Kirkegade 14, Rødning

LÆSERBREV: Kære Erik Bartram Jensen. I tre læserbreve har jeg forsøgt at forholde mig til din bekymring for, om kirken indoktrinerer børnene og udsætter dem for et religiøst pres, som de ikke er i stand til at forholde sig fornuftigt til. Jeg har forklaret, at jeg i mit arbejde ikke er objektiv, men selvfølgelig handler og taler ud fra mit kristne livssyn. Men at alt i øvrigt foregår i fuld frihed og til enhver tid kan modsiges - og bliver modsagt.

Det undrer mig, at du kan hæfte ord som »totalitær praksis« på skolens og kirkens undervisning og sammenligne med situationen i de kommunistiske lande. Jeg får den tanke, at vi måske slet ikke færdes i den samme virkelighed.

Jeg ved med sikkerhed fra mine egne fire børn, som er på vej igennem skolesystemet, at de i skolen har mødt mange forskellige livssyn. Foruden kristendom har de lært om hinduisme, buddhisme, jødedom, asetro og ateisme. Det var, hvad ét af børnene kunne remse op på stående fod.

Ved nærmere eftertanke vil han sikkert kunne nævne flere emner. Desuden får eleverne lov til at berige debatterne med hver deres holdning. Og det gør konfirmander og minikonfirmander i øvrigt også. Så det er ikke helt så totalitært og indoktrinerende, som du fremstiller det.

At kristendommen af historiske grunde fylder mest i danskeres religiøse bevidsthed, er indtil videre et faktum. Vi kan vel ikke diskutere, om et faktum er

rimeligt eller ej - med mindre du går ind for at tvangsstyre folks livssyn i en bestemt retning. Og det gør du vel ikke?

I denne uge udkommer en bog, som bygger på en omfattende ny undersøgelse af, hvad danskere tror på. Bogen hedder »I hjertet af Danmark« og har tre forfattere: en sociolog, en teolog og en religionssociolog. Så vidt jeg har forstået på foromtalen, tegner bogen et billede af en meget kompleks religiøs virkelighed. Skulle vi ikke begge købe bogen og læse den? Så kunne vi måske undgå disse vanvittige forenklinger.

Må jeg til sidst stille dig et spørgsmål, som blander sig i din debat med Erik Kock. Du skriver: »Vi [ateister] håber også på en bedre verden, hvor mennesker bliver i stand til at sætte kærligheden mere i centrum og passe bedre på den fælles klode.«

Jeg betvivler ikke dine gode intentioner. Men rent filosofisk: Hvad hænger en ateist sin etik op på? Hvad er godt og hvad er skidt? Hvad er kærlighed? Og hvorfor skulle kærlighed være bedre end alt muligt andet? Rent filosofisk.